II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. juni 1984

om den franske regerings planer om at yde franske eksportører en særlig valutakurssikring i forbindelse med licitationen over opførelsen af et kraftværk i Grækenland

(Kun den franske udgave er autentisk)

(84/416/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, jf. ovennævnte artikel, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Det offentlige græske el-selskab har udbudt del IV (levering og installation af en dampkedel og dampturbogenerator til et dampkraftværk) af Megalopoliskraftværket i licitation. Der blev afgivet bud den 14. februar 1984. Så vidt Kommissionen erfarer har virksomheder fra mindst tre medlemsstater - Frankrig, Forbundsrepublikken Tyskland og Det forenede Kongerige - afgivet bud.

Budene skulle afgives i græske drakmer, idet der var fastsat en pristilpasningsordning, som imidlertid ikke er entydigt beskrevet. Priserne skal tilsyneladende beregnes på det tidspunkt, hvor budene afgives/kontrakten indgås. På leveringstidspunktet, dvs. ca. fire år senere, vil prisen blive tilpasset i overensstemmelse med pristilpasningsklausulen, der tilsyneladende er baseret på inflationstakten for græske drakmer. Den nye pris, man således når frem til, vil blive konverteret til sælgerens valuta efter den valutakurs, der gælder på det pågældende tidspunkt. Gælden vil så have form af en køberkredit.

Selv om der ved pristilpasningsordningen tages hensyn til den græske inflationstakt, må sælgeren bære følgende risici:

— inflationstakten for den valuta, hvori budet beregnes, og

— forringelsen af græske drakmer i forhold til sælgerens valuta.

I januar 1984 modtog Hermes Kredit Versicherungs-AG, der optræder som agent for den tyske regering i spørgsmål vedrørende eksportkreditforsikring, en henvendelse fra en tysk tilbudsgiver, der i forbindelse med Megalopoliskontrakten anmodede om valutakurssikring med den begrundelse, at hans franske konkurrenter kunne opnå en sådan fra den franske regering. Dette blev den 7. februar 1984 drøftet i Rådets gruppe til koordinering af politikken med hensyn til kreditforsikring, garantier og finanskreditter. Den franske delegation afgav ikke noget klart svar. Kommissionen sendte øjeblikkelig den franske regering et telex og

anmodede om udførlige oplysninger. Da man ikke modtog noget svar, blev der fremsendt endnu et telex den 17. februar 1984.

Den 29. februar 1984 modtog Kommissionen svar fra den franske regering, der bekræftede, at den agtede at yde de franske eksportører valutakurssikring. Samme dag blev der afholdt et nyt møde om spørgsmålet i ovennævnte gruppe. Den græske delegation anførte, at køberen ville yde valutakurssikring, og at der ville blive fremsendt en skriftlig redegørelse for pristilpasningsordningen. Den franske delegation erklærede, at tilbudet til de franske tilbudsgivere ville blive trukket tilbage, såfremt pristilpasningsordningen var tilstrækkelig.

De græske myndigheder fremsendte en skriftlig redegørelse den 1. marts 1984. Da det ikke kunne fastlås, om den franske regering ville erklære sig tilfreds eller fortsat ville tilbyde de franske tilbudsgivere kurssikring, besluttede Kommissionen den 8. marts 1984 at indlede proceduren i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til den franske regerings planer om at yde franske eksportører sikring mod den resterende kursrisiko i forbindelse med kontrakten om Megalopolis IV.

II

I de bemærkninger, som den franske regering sendte Kommissionen som led i proceduren, anførte de, den, at det af den græske delegations redegørelse på mødet i Rådets ovennævnte gruppe fremgik, at der ved den pristilpasningsordning, som det græske el-selskab havde fastsat, ikke var tale om en fuldstændig kurssikring, idet denne ordning kun omfattede kursudsving i den græske drakme og hverken vedrørte den valuta, hvori prisen på de anvendte materialer var angivet, eller udviklingen i lønomkostningerne.

Den franske regering anførte desuden, at den endnu ikke havde vedtaget de nærmere betingelser for den særlige valutakurssikring, som den påtænkte at yde franske eksportører, der måtte få tildelt den pågældende kontrakt, og at den derfor ikke kunne give Kommissionen udførlige oplysninger om ordningen.

Regeringerne i en række andre medlemsstater fremsatte bemærkninger som led i ovennævnte procedure og gav udtrykt for den opfattelse, at den planlagte franske støtteordning til fordel for franske eksportører måtte betragtes som eksportstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet i den i EØF-traktatens artikel 92 anvendte betydning, og de anmodede Kommissionen om at vedtage en beslutning derom.

III

Når der ydes støtte til virksomheder i en medlemsstat med henblik på at nedbringe risikoen for kurstab, dvs. en risiko, som alle tilbudsgivere fra forskellige medlemsstater må bære, når de afgiver bud på levering af et produkt til en anden medlemsstat, er der tale om eksportstøtte.

Kommissionen har altid givet udtryk for, at eksportstøtte i samhandelen mellem medlemsstaterne er uforenelig med fællesmarkedet som anført i EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, og at sådan støtte ikke kan undtages i henhold til artikel 92, stk. 3. Denne holdning, som EF-Domstolen støttede i sin afgørelse i de forenede sager 6 og 11/69 (1) (fransk præferencesats for rediskontering), er ved flere lejligheder blevet understreget af Kommissionen.

I det foreliggende tilfælde konkurrerer virksomheder fra mindst tre medlemsstater om kontrakten. Licitationsbetingelserne gælder for dem alle, dvs. at priserne skal angives i græske drakmer og vil blive tilpasset i henhold til den anførte ordning, når opførelse og levering har fundet sted.

De konkurrerende virksomheder må til imødegåelse af den finansielle risiko, som de særlige licitationsbetingelser indebærer, i forbindelse med deres bud sikre sig mod eventuelle kurstab, dvs. at de må forhøje deres priser. Såfremt en medlemsstats regering griber ind og helt eller delvis påtager sig denne risiko, vil de virksomheder, der modtager denne form for statstøtte, opnå en kunstig konkurrencemæssig fordel, der fordrejer konkurrencen, påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og er uforenelig med fællesmarkedet i den i EØF-traktatens artikel 92 anvendte betydning. Undtagelser fra den generelle bestemmelse om, at statstøtte er uforenelig med fællesmarkedet, kan kun indrømmes, såfremt støtten bidrager til virkeliggørelsen af et af de mål, der forfølges i Fællesskabets interesse, og som er fastsat i undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3. Dette er ikke tilfældet med den støtte, som den franske regering påtænker at yde franske virksomheder, der afgiver bud på Megalopolis-kontrakten. En sådan støtte kan nemlig betragtes som driftsstøtte, for hvilken de støttemodtagende virksomheder ikke præsterer nogen modydelse, og den giver således virksomhederne i en medlemsstat en afgørende fordel fremfor deres konkurrenter fra andre medlemsstater. Sådanne foranstaltninger indebærer en overtrædelse af EØF-traktatens grundlæggende principper.

(1) Sml. 1969, s. 143.

Spørgsmålet, om pristilpasningsklausulen omfatter en hel eller delvis kurssikring, er uden betydning for vurderingen af denne sag —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den franske regering må ikke tilbyde franske eksportører valutakurssikring i forbindelse med licitationen over opførelsen af et kraftværk i Grækenland (Megalopolis IV), da dette må betragtes som støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet i den i EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, anvendte betydning, og som ikke kan falde ind under en af undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3.

Artikel 2

Den franske regering underretter inden fire uger fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, at den ikke har ydet og ikke vil yde valutakurssikring i forbindelse med den i artikel 1 omhandlede kontrakt.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 1984.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Medlem af Kommissionen